

instituit, ac latè propagandam curavit. Ejusdem cura, & industria Sanctissimum Mariæ nomen inter Trinitarios Officio proprio celebrari ceptum est. Illum vicissim Virgo Beatissima multis, maximisque ornavit beneficiis, inter quæ illud à Deo impetrasse fertur, ut multas post pugnas, omnis tandem in eo, qui victor semper evaserat, pravæ libidinis sensus extinctus maneret. Domino tandem prophetiæ, curatio gratia, miraculisque pluribus clarus, quæ prorsus prænuñciaverat die, subita vi morbi oppressus accubuit; annos natus duos supra septuaginta Elatus est sonere honorificentissimo, eundemque illi honorem per dies continenter duodecim præcipui civitatis Ordines præstiterunt. Cum verò crebri ad ejus sepulchrum concursus fierent, & novis subinde miraculis Venerabilis viri fama inclaresceret, illum Clemens XIII. Beatorum fastis adscripsit.

W. Iste homo perfectus.

In tertio Nocturno, Evangelium. Nolite timere pusillus grex, de Communi Confessoris, non Pontificis secundò loco.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I. OCTOBRIS.

In toto Episcopatu Angelop. *Tertia die Infraoctavam Sancti Michaelis.*

IN II. NOCTURNO.

De Sermone Sancti Gregorii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evagel.

LECTIO IV.

QUIA Angelorum nomina interpretando perstrinximus, superest, ut ipsa officiorum vocabula breviter exequamur. Virtutes etenim vocantur illi, nimirum spiritus, per quos signa, & miracula frequentius fiunt. Potestates etiam vocantur hi, qui hoc potentius ceteris in suo ordine preceperunt, ut eorum ditioni virtutes adversæ subiectæ sint, quorum potestate refranantur, ne corda hominum tantum tentare prævaleant, quantum volunt.

W. Hic est Michael Archangelus.

LECTIO V.

Pincipatus etiam vocantur, qui ipsis quoque bonis Angelorum spiritibus præsent, qui subiectis aliis, dum quæque sunt agenda disponunt, eis

ad

ad explenda divina ministeria principantur. Dominationes autem vocantur, qui etiam Potestates Principatum dissimilitudine alta transcendunt. Nam principari est inter reliquos priorem existere: dominari verò est etiam subiectos quosque possidere. Throni quoque illa agmina sunt vocata, quibus ad exercenda iudicia semper Deus omnipotens præsidet. Unde & per Psalmistam dicitur: Sedes super thronum, qui iudicas æquitate.

W. Venit Michael Archangelus.

LECTIO VI.

Cherubim quoque plenitudo scientiæ dicitur, & sublimiora illa agmina idcirco Cherubim vocata sunt, quia tantò perfectiori scientia plena sunt, quantò claritatem Dei viciniùs contemplantur. Seraphim etiam vocantur illa spirituum sanctorum agmina, quæ ex singulari propinquitate conditoris sui incomparabili ardente amore. Seraphim namque ardentes, vel incendentes vocantur: quorum perfectio flamma amor est: quia quò subtiliùs claritatem divinitatis ejus aspiciunt, eò va-

lidiùs in ejus amore flammescunt.

W. In tempore illo.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum. Cap. 18.

LECTIO VII.

In illo tempore: Accesserunt autem Discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex variis in Matth. Hom. 18.

Være mundo à scandalis. Mundum istum, terrenum locum dicit. Neque verò de cælo, & terra intelligere debemus mundum, sed mundum hic intelligamus terrenum: idè quod dixit Dominus regnum meum non est de isto mundo: Si essem de mundo, amaret me mundus. Et dicitur ad Apostolos: Vos non estis de mundo. Væ igitur mundo, hoc est, terreno loco, ab scandalis: necesse enim est, ut veniant scandala, non quia necesse, sed quia mundo necesse, ut veniant.

W. In conspectu Gentium.

LECTIO VIII.

Videte, quod dicimus, subtile est. Si necesse est, ut veniant scandala: ergò ab que

culpa est ille, per quem venit scandalum. Sed nos dicimus, scandalum non venit nisi in terreno mundo. Vis non tibi venite scandalum? Noli esse terrenus. Propterea dico, mundus terrenus scandalum habet, terra ita necesse est, ut habeat scandalum. Noli portare terrenum, sed coeleste, & scandalum non habebis. Verumtamen vae homini illi, per quem scandalum venit.

ix. Michael Archangelus.

LECTIO nona de S. Remigio
Episcopo.

DIE III. OCTOBRIS.

Quinta die infra octobrem.

Sancti Michaelis.

IN II. NOCTURNO.

De Sermone Sancti Gregorii

Papae.

LECTIO I.

T sunt nonnulli, qui ac-

ceptis virtutibus, etiam

electorum hominum merita

transcendunt: cumque & bo-

nis meliores sunt, electis quo-

que fratribus principantur;

quod ergo isti sortem suam, ni-

si inter Principatum nume-

ros accipiunt. Et sunt non-

nulli, qui sic in semetipsis

cunctis vitis, omnibusque de-

sideris dominantur, ut ipso iu-

re munditiae dii inter homines

vocentur; unde & ad Moy-
sen dicitur: Ecce constitui te
Deum Pharaonis: quod ergo isti,
nisi inter numeros Domina-
tionum currunt?

ix. Hic est Michael.

LECTIO II.

T sunt nonnulli, qui dum
sibi metipsis vigilantibus cu-
ra dominantur, dumque se so-
licita intentione discutiunt,
divino timori semper inhæ-
rentes, hoc in munere virtutis
accipiunt: ut iudicare rectè, &
alios possint: quid ergo isti, ni-
si Throni sui conditoris sunt?

Vel quod nisi ad supernarum
sedium numeros adscribuntur?
Per quos dum sancta Ecclesia
regitur, plerumque de quibus-
dam suis infirmis actibus etiam
electi iudicantur. Et sunt non-
nulli, qui tanta Dei, ac proximi
dilectione pleni sunt, ut
Cherubim iure nominentur.

Quia enim Cherubim plenitu-
do scientiae dicitur, & Paulo
dicente didicimus, quia pleni-
tudo legis est charitas: omnes,
qui Dei, & proximi charitate
ceteris amplius pleni sunt, me-
ritorum suorum sortem inter
Cherubim numeros perceperunt.

ix. Venit Michael.

Le-

LECTIO VI.

T sunt nonnulli, qui su-
perna contemplationis fa-
cibus accensi, in solo condi-
tionis sui desiderio ashelant,
nihil iam in hoc mundo cu-
piunt, solo aternitatis amore
pascuntur, terrena quæque ab-
jiciunt, cuncta temporalia men-
te transcendunt, amant, & ar-
dent, atque in ipso suo ardore
requiescunt, amando ardent,
loquendo, & alios accendunt;
& quos verbo tangunt, ardere
protinus in Dei amore faciunt.
Quid ergo istos nisi Seraphim
dixerim, quorum cor in igne
conversum luget, & urit, quia
& mentium oculos ad superna
illuminant, & eos compun-
gendo in fletibus vitiorum ru-
biginem purgant.

ix. In tempore illo.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum
Matthæum. Cap. 18.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Accesserunt
Discipuli ad Jesum dicen-
tes: Quis putas major est in
regno caelorum? Et reliqua
Homilia S. Augustini Episcop.

Sermone 20. Tom. 5.

SI diligenter audistis evan-
gelicam lectionem, inte-
lligere potestis, quæ minis-

tris, ac sacerdotibus Deo reverentia debeat: vel qua ipsos clericos invicem humilitatis sedulitate oporteat prævenire. Ait enim Dominus percontantibus Discipulis, quis eorum in regno caelorum major esset futurus, statuto coram puerulo: Quicumque humiliaverit se sicut puer iste, hic major erit in regno caelorum. Unde intelligimus, quod humilitate pervenitur ad regnum, simplicitate penetratur ad caelum. Quisquis ergo cupit, divinitatis tenere fastigia, humilitatis ima se ceter.

ix. In conspectu Gentium.

LECTIO VIII.

Q uod autem ait evangelica lectio: Qui scandalizaverit unum de pusillis istis, & cetera; pusillus hic non atate pueros, sed malitia parvulus dicitur: sicut Apostolus ait: Malitia parvulus estote, ut sensibus perfecti sitis. Qui sunt isti, nisi clerici idonei, & monachi religiosi, vel laici? Quisquis igitur his irriverens, aut contumeliosus extiterit, hac velut poena plectetur, ut informi saxo religato illi ad collum, præcipitur in mare. Sed videamus, cur scandalizantibus christianis ista poena da-

ta

ta sit, que quid sibi vellent ipsa sententia: puto enim illam aliquod mysterium continere.

¶ Michael Archangelus.

LECTIO IX.

Quasi verò non sufficeret in mare homini demergendo saxum qualecumque, non magnum, aut enorme, sed molæ asinariæ lapis ei religetur ad collum, ut cum perituro homine, pereat res usq̃ necessaria. Sed puto, hoc magis esse, quòd in scripturis asini figura populus gentilium nuncupatur, qui clausis oculis circa ignorantie molant; erroris sui gyro pertrahitur; & in illa cursus directione vestigiis sæpè redeuntibus invitus usui laborat alieno. Hic ergò gentilis populus cum persecutionem christiano intulerit, hac poena plectitur, ut cum sua sacrilega mola iudicandi sæculi fluctibus demergatur.

Te Deum laudamus.

DIE VI. OCTOBRIS.

In die Octava S. Michaelis.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Sermo 2. in festo S. Michaelis.

LECTIO IV.

Angelorum hodie memoria celebratur, & exigentis debitum pro tanta solemnitate sermonem. Credimus sanè, & indubitata fide tenemus, divina eos presentia, & visione beatos sine fine lætari in bonis Domini; attamen, si multum est, ad nos loqui de ea charitate, & gloria, qua in semetipsis, imò in Deo suo Angeli sancti nostris omnino supereminent cordibus: de ea loquamur, quam nobis exhibent gratia, & charitate. Neque id cuidam incredibile videatur, quandoquidem ipse quoque Creator, & Rex Angelorum venit, non ministrari, sed ministrare, & animam suam dare pro multis.

¶ Hic est Michael.

LECTIO V.

Hujus itaque tanti ministri gratia nihil mirum, si dignantur nobis, imò & libenter Angeli sancti ministrent: ipsi enim amant nos, quia nos Christus amavit. Et hæc dixerim, fratres, ut ampliorem ergà beatos Angelos fiduciam habitatis, ac proinde familiarius in omni necessitate vestra eorum invocetis auxilia: sed & digni in eorum presentia conversari, & magis, ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare benevolentiam, exorare clementiam studeatis.

¶.

¶ Venit Michael.

LECTIO VI.

Cavenda nobis eorum offensæ, & in his maximè exercendum, quibus eos novimus oblectari. Sunt enim plurimæ, quæ eis placent, & quæ in nobis invenire delectat: ut est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, crebri in cœlum gemitus, & orationes cum lacrymis, & cordis intentione. Attamen super omnia hæc unitatem & pacem à nobis exigunt Angeli pacis. Quid ni maximè delectentur in his, quæ formam quamdam civitatis suæ representant in nobis, ut mirentur Jerusalem novam in terra?

¶ In tempore illo.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum. Cap. 18.

LECTIO VII.

In illo tempore: Accesserunt Discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 60. in Matth. circa medium.

Videte, ne contemnatis unum de parvulis istis. Parvulus hic non ætate, sed

multorum estimatione appellavit: pauperes, inquam, ignotos, ceterosque hujusmodi, quos multi contemunt, qui revera parvuli non sunt, cum Creatoris omnium amici sint: quos ipse multò magis venerabiliores facit, dicens: Quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est.

¶ In conspectu Gentium.

LECTIO VIII.

Hinc manifestum est, quia omnes sancti Angelos habent. Apostolus etiam ait de muliere, quoniam velamen debet habere in capite propter Angelos: & Moyses statuit fines gentium secundum numerum Angelorum Dei. Hic verò non de Angelis simpliciter dicitur, sed de Angelis excellentibus, atque supremis. Nichil enim aliud designatur, cum faciem, dicit, Patris mei aspiciunt, quam summa fiduciarum, & honor præcipuus.

¶ Michael Archangelus.

LECTIO IX.

Vides, quot quibusque rationibus ad modestiam, & ad curam tenuiorum fratrum nos revocat. Infantem in medio statuit, & dixit: Efficiamini sicut parvuli: & quicumque

que talem susceperit parvulum, me suscipiet, & quicumque hunc scandalizaverit, extrema luet supplicia: & scandalizantes homines, etiam si loco manuum, atque oculorum nobis essent, abscindere jussit: Angelorum quoque auctoritate, qui hoc tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit.

Te Deum laudamus.
DOMINICA I. OCTOBRIS.
Festum SS. Rosarii B. Mariæ Virginis.

Duplex secundæ classis.

ORATIO.

DEUUS, cujus Unigenitus, per vitam, mortem, & resurrectionem suam nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede, quæsumus, ut hæc mysteria Sanctissimæ Beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, & imitemur, quod continent; & quod promittunt, æsequamur. Per eundem.

Lectioes primi Nôcturni de Parabolis Solomonis: Ego Sapientia, ut in festo SS. Nominis B. M. V.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

CUM Albigentium hæresis per Tolosatium regionem impiè grassaretur, atque

aliis in dies radices ageret, Sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorum Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstaret validius, auxilium Beatæ Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissimè petebatur, cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit; à qua (ut memoriæ proditum est) cum monitus esset, ut Rosarium populis prædicaret; velut singulare adversus hæreses, ac vitia præsidium; mirum est, quanto mentis fervore, & quam felici successu inunctum sibi munus sit executus. Est autem Rosarium certa præcandi formula, qua quindecim Angelicarum salutationum décadas, oratione Dominica interjecta, distinguimus, & ad earum singulas totidem nostræ reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergò tempore pius hic orandi modus mirabiliter per Sanctum Dominicum promulgari, augetique coepit; quem ejusdem Institutorem, Auctoremque fuisse Summi Pontificis, Apostolicis litteris passim affirmarunt.

Be.

v. Sicut Cedrus, &c. ut in festo SS. Nominis B. Mariæ Virginis.

LECTIO V.

Numerabiles porrò fructus à ex hac tam salutari institutione in Christianam Rempubliam dimanarunt, inter quos victoria illa meritò numeratur, quàm Sanctissimus Pontifex Pius Quintus, & ab eo inflammati Christiani Principes apud Echinadas Insulas de Turcarum Tyranno potentissimo reportarunt. Nam cum illa ipsa die ea victoria relata sit, qua die Sanctissimi Rosarii sodalitates per universum orbem consuetae supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent; iis precibus haud immeritò refertur accepta. Quod quidem cum etiam Gregorius Tertius decimus testatus esset; ut pro tam singulari beneficio Beatæ Virginis sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique Terrarum haberentur; in Ecclesiis omnibus, in quibus Altare Rosarii foret, prima quoque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuò celebrandum indixit: aliique Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdemque Rosarii Sodalitibus

Indulgentias penè innumeras concessere. Be. Quæ est ista.

LECTIO VI.

Nuper verò Clemens Undecimus animo reputans insignem pariter Victoriam anno millesimo septingentesimo decimo sexto in Hungariæ Regno à Carolo Sexto in Imperatorem Romanorum electo, de innumeris Turcarum copiis relata, eo die contigisse, quo Festum Dedicationis Sanctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem fermè tempore, quo Sanctissimi Rosarii Confratres publicam, solemnemque supplicationem in Alma Urbe ingenti Populi concursu, magnaue religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparæ Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent; eam ob rem, Victoriam illam, nec non liberatam paulò post eorundem Turcarum obsidione Corcyrensem Insulam, ejusdem Beatæ Virginis patrocinio piè sensu adscribendam. Quamobrem ut hujus quoque tam insignis beneficii perennis semper, & memoriæ extaret, & gratiæ Sanctissimi Rosarii Festum eadem

Mm

dem

dem die, eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Hæc autem omnia Benedictus Decimus tertius in Breviario Romano novissimè apponi jussit. Sanctissimam ergò Deigenitricem cultu hoc eidem gratissimo jugiter veneremur, ut qua toties, Christi fidelibus Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit, ac perdere, infernos pariter superare concedat. *ꝛ.* Ornatam &c.

Missæ: Salve Sancta Parens, à Pentecosten usque ad Adventum, cum Credo, Præfatione: Et te in Solemnitate, & Orationibus propriis.

Et fit commemor. Dominicæ de qua legitur ult. Evang.

DIE V. OCTOBRIS.

In Festo Sancti Froylani Episcopi, & Confess. Patroni Ecclesiæ, & Diocesis Legionensis.

Duplex secundæ clas.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Froylanum Monastici instituti propagandi studio decorasti, & ex eremo ad Episcopale munus cœlesti indicio vocatum miraculis clarum vocasti: conce-

de propitius, ut cujus patrocinio gloriamur, ejus instruamur exemplis. Per Dominum.

Non fit commemor. Ss. Placidi, & Socior. Mart. sed in Laud. tant.

Lectioes primi Nocturni:
Fidelis sermo, de eodem Communi primo loco.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Froylanus Luxæ, quæ Regni Galleciæ nobilis est civitas piis, æquè ac nobilibus parentibus decimo nostræ Redemptionis sæculo natus; à primatate futuræ sanctitatis specimen dedit. Nam pia matris opera educatus, adhuc adolescens, mundi illecebris contemptis, majorisque perfectionis desiderio illectus, vis octodecim annos natus monasticam vitam professus est. Quare primum in quemdam Diocesis Legionensis abditorem locum sese recipiens, deinde ad Sutrinum montis radices ædiculam sibi extruens, ibique orationi, jejuniis, jugique corporis castigationi vacans, in cœlestium contemplatione rerum dies, noctesque suavissimè præteribat. Brevi tanta ejus sanctitatis fama percurrebat, ut multis ad eum concurr-

ren-

rentibus, sub Regula Sancti Benedicti monasterium ædificare compulsus fuerit. Quos inter discipulos Attilanum monasterii à se ædificati Priorum instituit, qui postea Zamorensis factus Episcopus eam Diocesis sanctissimè gubernavit, eumque post mortem Urbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit.

ꝛ. Inveni David.

LECTIO V.

NEC mirum, Froylani sanctitatem ab omnibus agnoscì, & ubique prædicari, quam vel bruta animalia quodammodo persensisse videbantur. Sævum siquidem lupum multis spectantibus coegisse fertur, jumentum loco substituit, ut libros prædicationi necessarios deferret, sicque penas lueret, quòd asellum eidem servientem ministerio, ferox dilanasset. Idcirco Ramirus Tertius, qui difficillimis iis temporibus Legionense Regnum administrabat, res suas penè accisas agnoscens, Froylanum accersit, eique ingentem vim pecuniarum elargitus, potestatem dedit erigendi ubicumque vellet Monasteria in suo Regno, ut inde Monachi pro ejusdem Regni libera-

tione ab armis Saracenorum ferventes ad Deum preces effunderent. Tor, tantisque opibus tam piè oblati, Froylanus Tabareuse monasterium ædificavit, aliisque permultis circa Æstolæ fluvium instauratis, demum celebre illud apud Morerolam excitavit, ubi, ducentis circiter Monachis congregatis, ipse præfuit, piisque Ramiri Regis desiderium explevit.

ꝛ. Posui adiutorium.

LECTIO VI.

Veremundo Secundo regnante, qui Ramiro Tertio successerat, Froylanus ex Monacho, renuens licet, & invitus Legionensis Episcopus renuntiavit, dum consecraretur, sub columbæ à cœlo venientis specie Spiritum Sanctum accipere visus est. Postquam autem sexdecim circiter annis conceditas sibi oves prædicatione, & exemplo sanctissimè gubernasset, prænuntiatio sui obitus die, ad cœlestem patriam quinto Nonas Octobris anno sexto post milesimum evolavit. Multæ ejus Sacri Corporis translationes ob temporum difficultatem fieri debuerunt: quarum postrema, cum è Morerolæ conobio

Mm 2

ma-

maxima ejusdem Sacri Corporis pars ad Legionensem Ecclesiam, cui præferat, transferretur, insigni fuit miraculo illustrata: nam per totam viam homines, animantes, ipsaque arbores melleo liquore maduerunt. Itaque tam in Morerolæ Monasterio, quam in Legionensi Ecclesia usque ad nostram ætatem magna cum veneratione dictum sacrum Corpus sic divisum colitur: Ecclesia verò Legionensis tantum Pastorem, à quo innumera accipit beneficia, ut præcipuum Patronum veneratur.

¶ Iste est, qui ante Deum.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Pap. in Evangel. Homo peregrè, de Communi Confess. Pontif. primò loco.

Nona Lect. de Ss. Placido, & Socior. Martyr. ut in Breuiar. comm. eorundem in Laudibus.

Missa: Statuit, de Communi non dicitur Credo.

Officium S. Laurentii Justiniani, semid. de præcept. à Ss. Domino Nostro Clement. XIII. pro Uniuers. Eccles. transfertur.

DIE VII. OCTOBRIS.

In Fæsto Sancti Josephi à Cypertino Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In primis Vesperis, quæ dicuntur de hoc fæsto, ad Magnific. Antiphon. Mortuus sum, & vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

ORATIO.

DEUS, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum à terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius; ut meritis, & exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates eleuati, ad eum peruenire mereamur. Qui tecum vivit.

IN I. NOCTURNO.

De Epistol. secunda Beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 4. b.

DEUS, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non de-

re-

relinquimur: deijcitur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimus propter Jesum: ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

¶ Euge serve bone.

LECTIO II. Cap. 5.

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam, in caelis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de celo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam & qui surimus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri, ut absorbeat quod mortale est, à vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: (per fidem enim ambulamus, & non per speciem) audemus autem, & bonam vo-

luntatem habemus magis peregrinari à corpore, & præsentem esse ad Dominum.

¶ Justus germinabit.

LECTIO III. Cap. 12.

SI gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum: & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam, & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogaui, ut discederet à me: & dicit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate

te

te perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

¶. Iste cognovit iustitiam.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Josephus à Cupertino, oppido in Salentinis Diocesis Neritonensis, anno reparatae salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore præventus, pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno, molestoque morbo patientissimè tolerato Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius congereret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus apud Minores Conventuales in Coenobio Cryptulæ, inter Laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter Clericos Divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectus sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem munda-

nis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus penè ad vitam necessariis illicò à se abdicatis, ciliciis, flagellis, carenis, omni demùm asperitatum, ac poenarum genere corpus afflixit; spiritum verò sanctæ orationis, altissimèque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde à prima ætate diffusa, miro planeque singulari modo in dies coruscaverit.

¶. Honestum fecit.

LECTIO V.

Luxit præcipuè ardentissima ejus charitas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato à sensibus animo, statim ab ecstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequeretur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, & mori potius velle, quam non obedire: paupertatem verò Seraphici Patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus Prælatu suo asserere verè potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo sibi que mortuus, vitam

Je-

Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illæsam, tum arcuata sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione Purissimæ Virginis Mariæ, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse aiebat, omnia bona consequerentur.

¶. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

YVÆC Beati Josephi sollicitudo à sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissimè procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, anno sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec

alieni erant ab ejus charitate, qui oburgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent: nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel Sacræ Inquisitionis jussu hac illac errare, versarique coactus est. Quamquam verò populi non solum, sed viri Principes eximiam ejus sanctitatem & superna charismata admirarentur; ea nihilominus erat humilitas, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines verò exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique servum suum, dum viveret, celestis sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissimè exornaverat, ejus quoque

mortem

Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque glo-

110-

riosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit: ejus autem Officium, & Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extendit.

¶ Iste homo perfecit.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 22.

IN illo tempore: Loquebatur Iesus Principibus sacerdotum, & Phariseis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum Cœlorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ. Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.

QUA jam, largiente Domino, nuptiarum domum, id est, Sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter fratres, aspiciate, ne aliquid de mentis vestræ habitu Rex ingrediens reprehendar. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem rex, ut videret discumbentes, &

vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptismata, vel fidem dicimus, quis sine baptismo & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in Sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandam sibi Ecclesiam nuptias venit.

¶ Iste est qui ante Deum.

LECTIO VIII.

SOLA quippe dilectione Deum factum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nup-

nuptia intravit, sed cum nuptiale veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certè, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se sponso & sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, & festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad cœlum assumuntur electi. Quia ergo mente hæc spiritualia festa conspiciamus, qui nuptialem vestem, id est, charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus?

¶ Sint lumbi vestri.

LECTIO IX.

SCIENDUM verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, & inferiore vestis textitur: ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum sicut teipsum. Quia in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur,

cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua. Non enim juvetur quisque quantum diligit, sed ex quantum, cum dicitur: Ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Te Deum laudamus.

AD BENEDICTUS. Añã.

Ostendit mihi (Dominus) fluvium aquæ vivæ, splendidum tamquam cristallum procedentem de sede Dei, & Agni.

In secundis Vesper. ad Magnificat. Añã. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Christi Domini mei.

¶ Juxta deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui ad Unigenitum, ut sup.

DIE VI. OCTOBRI.

In Festo S. Reparate Virginis, & Martyris.

Nu

Cu

Cujus Reliquia asservatur in Ecclesia Cathedrali Angelopolitana.

Duplex.

Omnia de Communi Virginis, & Martyris.

Oratio: Deus, qui inter cetera.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

ꝛ. i. Veni Sponsa Chrtsti.

In secundo Nocturno Lectiones de eodem Communi primo loco.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Simile erit regnum coclorum, de diſt. Con-m.

In Laudibus commemoratio Ss. Angelorum, & in Missa, quæ est: Loquebar, cum Credo in Matrice.

DIE XII. OCTOBRIS.

Festum Commemorationis B. Mariæ Virginis de Columna.

Duplex.

Omnia ut in ejus Festo ad Nives, vel ut in die xxiv. Septembris præter Lectiones secundæ Nocturni, quæ sunt sequentes.

LECTIO IV.

De Sermonè Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 18. de Sanctis.

A Dest nobis, dilectissimi optatus dies Commemo-

rationis Beatæ, ac Venerabilis semper Virginis Mariæ; ideò cum summa exultatione gaudeat terra nostra, tantæ Virginis illustrata Solemnitate. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiosum lilium convallium, per cujus partum mutatur natura protoplastorum, deletur, & culpa. Præcisum est in ea illud, Hevæ infelicitatis elogium, quo dicitur: In dolore paries filios tuos quia ista in lætitia Dominum peperit. Heva enim luxit, ista exultavit: Heva lacrymas, Maria gaudium in ventre portavit: quia illa peccatorem, ista edidit Innocentem. Tu autem Domine, &c.

ꝛ. Sicut Cedrus.

LECTIO V.

O Beata Mater, quis tibi dignè valeat jura gratiarum, ac laudum præcoria respondere, quo singulari tuo assensu mundo succurristi perditò? Accipe itaque quascumque exiles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones: & cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admite nostras preces intra sacrarium exauditionis, & reporta nobis antidotum reconciliationis. Accipe quod offerimus

mus

mus, redona quod rogamus, excusa, quod timemus: quia tu es spes unica peccatorum, per te speramus veniam delictorum, & in te Beatissima nostrorum est expectatio pramiorum. Tu autem Domine.

ꝛ. Quæ est ista, quæ processit.

LECTIO VI.

ET profectò sperandum nobis, ac præcipuè latandum est, quibus insigni beneficio peculiarem summet obtinendi patrociniî fiduciam clementissima Virgo concessit. Ut enim pia, & antiqua traditio habet, cum Jacobus Apostolus, Major nuncupatus, Divino Consilio in Hispaniam appulisset, & aliquandiu Cæsaraugustæ substitisset, ipsi cum aliquot Discipulis noctu ad Iberi fluminis ripam oranti Beata Virgo, dum adhuc inhumanis ægeret, apparuit, ibique, ut Sacellum extrueret, eidem injunxit. Quare nihil cunctatus Apostolus, Discipulis opem ferentibus, Ædiculam Deo in ipsius Virginis honorem dicavit. Huic autem, procedentibus sæculis, amplius, & augustius templum accessit, quod à simularo Deparæ, pilæ è marmore supers-

tante, atque ibidem maxima totius regni pietate, ac frequentia venerato, à Columna olim acceptum nomen, hisce quoque temporibus retinet. Utque debitus Deo cultus, ac fervens jam erga Virginem Populorum devotio uberius in dies incrementum accipiat, Clemens Duodecimus Pontifex Maximus per universas Regi Catholico subiectas ditiones ejusdem Commemorationis Officium die duodecima Octobris celebrari indulisit. Tu autem.

ꝛ. Ornata monilibus filiam Jerusalem.

DIE XX. OCTOBRIS.

In Festo Sancti Joannis Cantuarii Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ hic sunt propria.

In secundis Vesperis S. Petri de Alcantara fit commemoratio sequentis.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

ꝛ. Amavit eum Dominus, & ornavit eum.

ꝛ. Stulam gloriæ induit eum.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut Sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes, ejus meritis indulgentiam apud te consequamur Per Dominum.

Nisi Festum Sancti Joannis transferri contingat: tunc enim in primis Vesperis, si à Capitulo fiat de eodem festo, dicitur sequens.

HYMNUS.

Gentis Polonæ gloria,
Clerique splendor nobilis,
Decus Lycei, & patris Pater, Joannes inlyte.
Legem superni Numinis
Doces Magister, & facis.
Nil scire prodest: sedulo
Legem nitamur exequi.
Apostolorum limina
Pedes viator visitas;
Ad Patriam, quam tendimus,
Gressus viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem;
Signata sacro sanguine
Christi colis vestigia,
Rigasque fuis flubus.
A cerba Christi vulnera
Hærete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi

Redemptionis pretium.
Te piona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novus capamus canticum.
Amen.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Regem Confessorum Dominum,
* Venite adoremus.
Psal. Venite, exultemus.

HYMNUS.

Corpus domas jejunii,
Cædis cruento verbere,
Ut castra poenitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur & nos sedulo
Gressus Parentis optimi,
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrænet spiritus.
Rigente bruma providum
Præbes amicum pauperi,
Sitim famemque egentium
Esca potaque sublevas.
O qui negati nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, & exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibi que Sancte Spiritus:
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In

IN II. NOCTURNO.

LECTIO VI.

Joannes in oppido Kentii Cracoviensis Diocesis, à quo Cantii compomen duxit, Stanislaò, & Anna piis & honestis parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia spem fecit maxima virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophia, ac Theologiae primum auditor, tum per omnes Academicæ gradus ascendendo Professor ac Doctor sacra, quam annis multis tradidit doctrina mentes audientium non illustrabat modò, sed & ad omnem pietatem inflama bat, simul docens scilicet, & faciens. Sacerdos factus, nihil de litterarum studio remittens, studium auxit Christianæ perfectionis. Utque passim offendi Deum maximè dolebat, sic eum sibi & populi placare oblatò quotidie, non sine multis lacrymis inruento Sacrificio satagebat. Ilkusiensem Parochiam annis aliquot egregiè administravit: sed animarum periculo commotus, postea dimisit; ac postulante Academia ad pristinum docendi officium reddiit.

ÿ. Honestum fecit.

LECTIO VII.

Quidquid temporis ab studio supererat, partim salutì proximorum, saceris præsertim concionibus curandæ, partim orationi dabat, in qua coelestibus quandoque visionibus, & colloquiis dignatus fertur. Christi verò Passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendæ Hierosolymam peregrinatus sit: ubi, & martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maximè addictus fuit, honoraret: tum ut sui (sic enim aiebat) purgatorii poenas, exposita illie quotidie peccatorum vènia, redimeret. Quo in itinere à latronibus olim spoliatus, & numquid haberet præterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde aliquos suo insuetò pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul, & largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere.

Alie-

Alienæ famæ ne quis detraheret, descriptis Beati Augustini exemplo in pariete versuculis, se, atque alios perpetuò voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modò, sed detractis quoque sibi vestibus, & calcæis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

¶ Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Revis illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret; virginalem pudicitiam, velut liliū inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu carniū perpetuo abstinuit. Tandem dierum iuxta, ac meritorum plenus, quum vicinæ, quam præsensit, morti se diu diligentèrque præparasset, ne qua re ampliùs teneretur, si quid domi supererat, id omninò pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ Sacramentis ritè munitus, dissolvi jam cupiens, & esse cum Christo, pridè Nativitatis ejus in cœlum evolavit, miraculis ante,

& post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ Ecclesiæ Sanctæ Annæ delatus est, ibique honorificè sepultus. Auctaque in dies populari veneratione, ac frequentia, inter primarios Polonæ, ac Lithuanæ Patronos religiosissimè colitur. Novisque curuscans miraculis à Clemente Decimotertio Pontifice Maximo, decimoseptimo Kalendas Augusti millesimi septingentesimi sexagesimi septimi solemnè ritu Sanctorum fastis adscriptus est.

¶ Iste homo perfecit omnia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Pape in Evang. Sint lumbi vestri præscinditi, ut in Communi Confessoris non Pontificis.

Ad Laudes, Hymn. Gentis Polonæ gloria, ut supra in prim. Vesp. 1.

Ad secundas Vesperas.

HYMNUS.

TE deprecante, corporumque
Lucus recedit, improbi
Mortii fugantur, pristina
Reddeunt salutis munera,
Phtisi febrique, & ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis è faucibus.

Te

TE deprecante, tumido

Merces abactæ flumine,

Tracta Dei potentia

Sursum fluunt retrogradæ.

Quum tanta possis, sedibus
Cœli locatus, poscimus:

Responde votis supplicum,

Et invocatus subveni.

O una semper Trinitas!

O Trina semper unitas!

Da, supplicante Cantio,

Æterna nobis præmia.

Amen.

¶ Justum deduxit Dominus
per vias rectas.

¶ Et ostendit illi regnum
Dei.

Ad MAGNIFICAT. ANNA.

Hic vir despiciens mundum
& terrena, triumphans, divitiis
cœlo condidit ore, manu.

Oratio: Da quæsumus, ut
supra, 1.

Deinde fit Commemoratio S.
Hilarionis Abbatis.

Postea Sanctarum Ursule,
& Sociarum Virginum, &
Martyrum.

DIE XXI. OCTOBRI.

In Festo Sanctarum Virginum
& Martyrum Ursule, & Sociarum
ejus.

Duplex.

Omnia de Communi Virgini-
um, & Martyrum, præter
sequentia.

In utriusque Vesperis, &
Laudibus.

ANNA. Prudentes Virgines
aptate vestras lampades: Ecce
Sponsus venit, exite obviam ei.

¶ Adducentur regi Virgines
post eam.

¶ Proximæ ejus afferentur
tibi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, Sanctarum Virginum, & Martyrum tuarum Ursulæ, & Sociarum ejus palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentem obsequiis. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemoratio S.
Hilarionis Abbatis.

LECTIONES primi Nocturni de
Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

GRATIANO Imperatore, Flavio Clemens Maximus, Romani exercitus in Britannia Dux, arrepta tyrannide, Imperator à militibus acclamatur. Inde copias in Gallias transmittens, ab insensu Gratiano Legionibus exceptus, Imperium sibi corborat.

Cum-

Cumque Armoricorum ubere regionem ejectis antiquis habitatoribus, Britannicis militibus, quos secum duxerat, divisisset, quo novas colonias propagaret in posteris Connani Britannici reguli (quem Britannorum Ducem habebat in exercitu) consilio, missa Legatione in Britanniam, singulis militibus novis colonis singulas virgines conjugio foederandas postulat.

ix. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Aud visa Britannia reguli absurda petitio: Unde in gratiam novi Imperatoris, & quod filias suas non nisi gentilibus suis, iisque donatis nova Provincia præ divitibus honestissime collocandas scirent: pro numero militum totidem delectæ sunt virgines: omnes numero undecim mille: quarum Princeps erat Ursula, Diococi Cornubiæ regis filia, desponsata Connano Duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctæ igitur Londini Collectæ impositæ sunt invitæ navigiis. Solventes nautæ dum Armoricorum regionem cogitant, à sæva procella in Germanicum litus dejiuntur.

ix. Dillexisti iustitia.

LECTIO VI.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quas à Gratiano Imperatore adversus Maximum evocatas fuerunt. Nacti igitur Barbari præclarum illud Virginum agmen, impotenti libidinis æstu furentes, in eas irrunt. Sed cum hortante Ursula, mortem potius oppetere, quam virginei pudoris iacturam pati, invicti animi vigore decreviserunt; Hunni in rabiem immanitatis conversi, ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula, super comitum suarum velut cælestium margaritarum pretiosum acervum, gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot virginum exercitum, geminis nempe virginitatis, & martyrii laureis insignem ducens, cœlum victrix intravit. Quarum corpora Colonienses summo honore conliverunt: earumque illustrem agonem Christianus orbis florenti semper memoria celebrat.

ix. Afferentur regi.

Lectiones tertii Nocturni de Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum

Coc-

Cœlorum decem Virginitibus. Nona lectio ex duabus de S. Hilarione Abbat. & comment. in Laud.

DIE XXII. OCTOBRI.

In Festo Sanctæ Salome Viduæ. Duplex majus.

Omnia de Communi Sanctæ nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

In utrisque Vesperis, & Laudib.

HYMNUS.

Ista, quam læti colimus fideles.

Sedibus celsis superum locatam.

Est decus nostrum, quia mater extat Alma Jacobi.

Hæc Dei cultrix Salome vocata.

Sancta Zebedæo quoque juncta Sancto.

Conjugem, caramque domum reliquit.

Assecla Christi.

Perstitit constans, Cruce non recessit.

Territa, aut illo moriente fugit.

Curat & funus Domini, & sepulchrum.

Fervida visit.

Tu pia, o nostri Genitrix Patroni.

Filii, cunctos refove Clientes.

Semper, ut nostro capite queamus.

Vivere juncti.

Sit decus Patri, Genitæque Proli,

Et tibi compar utriusque virtus.

Spiritus semper Deus unus omni.

Temporis ævo. Amen.

AD MAGNIFICAT. ANA.

Accessit ad Jesum Mater Filiorum Zebedæi cum Filiis suis adorans, & petens aliquid ab eo.

ORATIO.

Domine Jesu, pro cujus amore Beata Salome inter primas tibi fideles omnia dimisit, & te sepultum venerari curavit, concede propitius, ut ejus imitatione tecum consepulti æternæ Resurrectionis participes effici mereamur. Qui vivis, & regnas.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

Cratum diem Sol extulit, Quo valle rapta sæculi.

Alma Sionis filia.

Æterna captat gaudia.

Amore Christi saucia. Corpus cucurrit ungere. Vivum sequuta mortuo.

Co

Piis

Piis parentat ritibus.
 Quam vivus ipse traxerat.
 Odore virtutum sacro,
 Isthæc vicisim comparat
 Flagrans sepulchro balsamum.
 O mira sors! O gaudium!
 Cui sic studebat mortuo,
 Vivum è sepulchro conspicit,
 Suaeque tangit dextera.

Summo Patri cum Filio,
 Sanctoque sit Parâclitô
 Aeterna laus, & gloria
 In sæculorum sæcula.
 Amen.

Lectioes primi Nocturni:
 Mulierem fortem.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Salome uxor Zebedæi, & perillustrium Apostolorum Jacobi Majoris, & Joannis Evangelistæ spectabilis Mater una fuit ex primis Sanctis mulieribus devotissimis Christi sequacibus, quæ tanta eluxit fide, ut ætate licet longæva, & omni destituta solatio, libenter adhuc pateretur. Liberos illos, à quibus unicum sperabat auxilium, abesse sibi, ut Christo adhererent, & tempore prædicationis suæ eidem adstarent. Rogante tamen ipsa Christum Jesum, ut Filiis suis primas sedes in Regno daret, interrogavit Christus ejus Fi-

lios, num calicem, quem bibiturus esset, bibere & ipsi potuissent? Illisque paratos sese exhibentibus Christus inquit: Calicem meum bibetis; sedere autem ad dexteram meam, vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Fuit etiam Beata Salome una ex illis mulieribus, quæ insigne Fidei suæ specimen dederunt, cum Jesum Christum ad Calvarium tendentem, & in patibulum Crucis elatum comitatur sunt, Una etiam fuit, quæ comparatis aromatibus ad condendum corpus Christi sub auroram Dominicæ diei ad ejus monumentum accedens Angelum ibi vidit fulgenti facie, & candida veste super lapidem sepulchri sedentem, à quæ primum audivit Jesum resurrexisse, & digna insuper fuit, ut ab Angelo una cum aliis duabus mulieribus eligeretur in Nuntiam Mysterii Resurrectionis Christi monitorum Discipulos, ut in Galilæam pergerent, si eum velent redivivum videre.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem.

Lec-

LECTIO VI.

Proficiscenti Beatæ Salome una cum sociis suis ad Angelum mandatum implendum occurrit Jesus in itinere redivivus, & benignissimum eis Ave dixit, cujus quidem gloriosum aspectu primum perterrita, mox recreata se humi prosterrens, eum adoravit, & quem flagrantissimi amoris desiderio paulo ante quæsiverat, sed non invenerat, non solum videre tunc, atque audire, verum etiam, & propriis manibus pedes ejus tenere meruit. His coelestibus donis ditata, constans in Fide, Spe dives, Charitate potens, persecutiones invicta superans, usque in finem perseverans, ad coelestia Regna migravit.

R. Fallax gratia.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. Cap. 20.

LECTIO VII.

In illo tempore: Accessit ad Jesum Mater Filiorum Zebedæi cum Filiis suis adorans, & petens aliquid ab eo. Et reliqua.
 Homilia S. Fulgentii Episcopi.

Sermo de Filiis Zebedæi.

Qui sedet super Cherubim apparet coram Ephraim,

& Benjamin, & Manasse. Hoc audierat, & legendo didicerat beata Mater Filiorum Zebedæi, & intellexit Dominum super Cherubim sedentem, quia magnam possidet dignitatem. Accedit illuminanda: adorat ut ancilla. Postulat non dona terrena, sed vota Coelestia. Dominus est enim Coelestium, à quo coeleste flagitat desiderium. Dic, inquit, ut sedeant hi duo Filii mei unus ad dexteram tuam, & alter ad sinistram tuam in Regno tuo. Dic, inquit, in verbo tuo, & effectus proficit voto meo. Dixisti, & factum est Coelum. Dic, & parabitur Filiis meis Thronus claritudo thronorum. O Mulier conditione! Sed, quia Mater es pietate, humanam supergressa es dignitatem, Christus de Cruce prædicabat, illa imperium cognoscebat. Ille dicebat: Ecce ascendimus Jerosolymam, & filius hominis tradetur, ut crucifigatur: & illa interpellatrix accesserat dilectum filiorum. O Mulier Filiorum Beata Sanctorum meritum præcessisti Beatorum, & honorem prætergressa es Angelorum: Non tibi sufficit, quia Filios tuos feci excelsos Prædicatores, quos inopes nutrie-

Oo 2

trieras piscatores? Post retia
Coelum: post hamum Evange-
lium: post navicelam postulas
thronum?

ꝫ. Os suum aperuit.

LECTIO VIII.

DOmini etiam vox est mo-
nentis terrentis, idque
firmantis. Vigilare, inquit, &
orate, ut digni efficiamini ef-
fugere omnia, quæ ventura
sunt, & stetis ante Filium ho-
minis. Et tu filiis tuis thronos
postulas majestatis? Da ve-
niam, Mater, admirantes ista
dicimus, non culpantes. Noli,
inquit, beata Mater: noli tam-
quam impossibilem me cupi-
dam judicare. Dominus mihi
tribuit istam avidam volunta-
tem, qui Regni sui diligit vio-
lentos, & solos odit, qui po-
tentari cupiunt super egenos
Regnum, inquit, Coelorum
vim patitur, & qui vin faciunt
diripiunt illud. Quia hoc dig-
natur amare, hoc ab eo ausa
sum postulare. Ab illo audi-
vi; petite, & accipietis, que-
rite, & invenietis, pulsate,
& aperietur vobis. Dum pa-
tet, pulso: dum accipere li-
cet, peto: dum tempus est,
quæro. Audivi etiam dictum.
Quærite Dominum, dum in-
veniri potest, ne tunc quæra-

tis, quando inveniri non pe-
test.

ꝫ. Regnum mundi.

LECTIO IX.

MOdo, modo, dum infor-
ma apparet: servi, dum
patiens est usque ad mortem
Crucis, dum privatum gerit
vultum, & nec dum incensæ
sunt ab illo scintilla carbo-
num: Caterum, cum cæperint
præcedere venientem Ange-
lum tubæ, & voce magna,
quando virtutes Coeli commo-
vebuntur, interpellatio ibi
quid faciet mulieris? Dum
commovebitur ignis in circui-
tu ejus, & tempestas valida,
mea quid prævaleant deside-
ria? Potero ad igneum accede-
re Thronum, congregatis ad
judicium Legionibus peccato-
rum? Ideo modo videns eum
in ista humilitate, istam præ-
ripere cupio sponsonem; sed
Dominum meum audiam res-
pondentem: Dic, jam Domi-
ne, ut sedeant tecum filii mei
in lateribus Regni tui.

Te Deum laudamus.

AD BENEDICTUS. *Añã.*

Dic, ut sedeant hi duo Filii
mei unus ad dexteram tuam,
& unus ad sinistram in Rey-
no tuo.

Oratio ut supra.

Mis-

Missa: Cognovi, de Com-
muni.

Oratio, & Evangelium ut
in Officio.

IN SECUNDIS VESPERIS.

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

O Beata Salome pacifica Filio-
rum Tronitui Mater, quorum
qui primus omnium Aposto-
lorum calicem Domini bibere
meruit, fidei propugnator, &
Hispaniæ Patronus colitur: qui
supra pectus Domini in Coena
recubuit, ab ipso suam et Vir-
ginis Matris Filius constitui-
tur. Alleluia.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

In Festo Ss. Servandi, & Ger-
mani Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi pluri-
morum Martyrum, præter ea,
quæ hic apponuntur propr.

ORATIO.

OMnipotens, sempiternè
Deus, qui Sanctis Fratri-
bus Servando, & Germano
mirabilem fidei constantiam
tribuisti: concede propitius, ut
qui tantorum Martyrum patro-
cinio fruimur, eorum perpetua
intercessione robaremur. Per
Dominum.

LECTIONES PRIMI NOCTURNI DE
SCRIPTURA OCCURRENTE.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

SERVANDUS, & GERMANUS fra-
tres, Patre Marcello Le-
gionensi viro, non solum marty-
tyrio, sed & felicit duodecim
filiorum sobole præclaro, Ma-
tre Noni sanctissima femina
nati sunt. Hi ab ipsis incuna-
bulis christianam religionem
cum sanctissimis moribus, à
piis parentibus altè imbibe-
runt. In ea ergo sanctisque
ejus officiis sese strenuè exer-
centes, Christi gloriam, no-
menque palam confitebantur.
Sæviente autem eo tempore
persecutionis in Christianos
procella, comprehensi, & ad
Præsidem adducti, generosa li-
bertate Christianos se professi
sunt. Rogati ut desisterent, &
thura Diis offerrent, sic salvos,
& magnis honoribus auctos fo-
re, responderunt sibi in Chris-
to satis honoris, & divitiarum
repositum esse, eique ut Deo
vero, non falsis simulacris cul-
tum delaturos. Iratus Judex,
eos variis, & exquisitis crucia-
tibus torqueri jubet; sed non
potuit constantem Juvenem
indolem à proposito dimovere:
fundati enim erant supra
firmam petram, & invicti Pa-
tris, & tot domesticis exem-
ptis

plis confirmati. Magna erga eum gloria, ex eo certamine Confessorum titulum reportarum.

v. Sancti tui.

LECTIO V.

Pace interim Ecclesie red- dita multo liberius Chris- tum profitebantur, multos ex impietate ad fidem reduce- bant; alios in ea confirmabant, in idola, & nefaria gentium sacra aperte, & liberè invehe- bantur, ea ubicumque inventa profliganda curabant, multis fortitudinem fidei admiranti- bus, & eorum exemplum se- quentibus, quod viros sanctis- simos in Christi nomine doe- mones é corporibus obsessis ejicere, agris sanitatem redde- re, & multis aliis miraculis in- clarescere viderent. Novo au- tem Imperatorum edicto, ite- rum Ecclesie pace turbata, Christi Athletæ iterum ad Provincie Præsidentem rapiun- tur, qui eos flagris sevissimis cædi, & ferreis pectinibus ex- carnificari jubet: nec si tamen altè insitam fidem ex illorum animis evellit, imò in media tormentorum acerbitate, mag- no cum gaudio, & Christi laudes, & idolorum infamiam prædicabant.

v. Verbera carnificum.

LECTIO VI.

Decrevit autem Præses, ejus causæ cognitionem re- ferre ad Vicarium Præfecti Prætorii, qui tunc erat in Pro- vincia Tingitana. Atrepto ergo longo, & difficili itinere, sanctos fratres secum pergere jubet, qui nudis pedibus, gra- vi catenarum onere impediti, molestiis, & contumeliis ma- ximis affecti, fame, utique pe- nne enecat eum sequuntur. Quas incommoditates, ærum- nasque æquissimis animis pro Christo ferendas duxerunt, & eo quidem libentiùs, quod eas ipsas, & Marcellus Pater, & Fratres Hemetherius, & Cele- donius, eo ipso itinere, & ea- dem de causa antea ducti, suo exemplo ipsis levioris fecisset, Perventum tandem est ad vi- cum Gaditani conventus, no- mine Ursonianum in quo cum allata esset Viatoris Vicarii sententia, securi percussi in coelum migrarunt decimo Ka- lendas Novembris. Germani corpus [ut refert Sanctus Isido- rus] Gadibus sepultum, postea Emeritam transportatum est. Corpus autem Servandi His- palim translatum, inter Sanc- tas Virgines Justam, & Rufi- nam

nam reconditum est, cujus Re- liquiæ in Hispalensi Ecclesia hodie religiose asservantur, & Hieroteca per anniversariam amborum celebritatem populo ostenduntur.

v. Tamquam aurum.

Lectiones tertii Nocturni

Homilia in Evangelium Des- cendens Jesus, de eodem Com- muni.

v. viii. Hæc est vera fra- ternitas.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Feslo Sancti Fructi Con- fessoris.

Duplex.

AD VESPERAS.

Añã. Dicite, Fructo, cum reliquis de Laudib. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, & loco ultim. Psalmus: Laudate Dominum om- nes Gentes.

Capitulum Eccles. 45.

Dilectus Deo, & homini- bus, cujus memoria in be- nedictione est: similem illum fecit in gloria Sanctorum, & magnificavit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placavit.

HYMNVS.

Superba tecta civium,
Vulgi coronas mobilis;

Et detrahentes circulos
Vitæ Fructe cogitas.
Occulta eremi penetras;
Lates cavernis abditus,
Mundi ut nocentis oculos,
Ut basilisci fugias.
Te solitudo recreat,
Tranquillitatis socia,
Vita mundanis horrida,
Cœlestibus gratissima.
Montis cacumen ardui
Per semitas difficiles
Ascendis, ut pervenias
Virtutis ad fastigium.
Gloria tibi Domine,
Fecundæ fructus Virginis,
Qui ligni vitæ fructibus
Beatum Fructus reficis.
Amen.

v. Amavit eum Dominus,
& ornavit eum.

v. Stulam gloriæ induit
eum.

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

Respicit Dominus humilita- tem servi sui, & magnificavit eum: suscepit eum in pace, & dedit illi coronam gloriæ.

ORATIO.

A Desto Domine, populo tuo, ut Beati Fructi Con- fessoris tui merita præclara suscipiens, ad impetrandam misericordiam tuam semper ejus patrociniis adjuvetur. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Laudemus Deum nostrum,
In confessione Beati Fructi.

Psalm. Venite exultemus.

HYMNUS.

UT montis alti verticem
Calcere Fructo contigit;
Atque inde tanquam e specula

Videre terræ incommoda.
Totum Deo se devovet
Virtutis armis cingitur,
Corpus premit jejunio
Cor pane cœli reficit.

Munitus his præsiidiis
Retundit arma dæmonis,
Mauros furentes territat
Vir inclytus miraculo.

Excelsa montis percutit,
Divisit rupem baculo,
Profundum vallis cernitur,
Terrorē victis hostibus.

Gloria tibi Domine
Fecundæ fructus virginis,
Qui ligni vitæ fructibus,
Beatum Fructum reficis.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añā. Plantatus secus decursus
aquarum fructum suum
dedit Fructus in tempore suo.
Psalmi de Communi Confessoris non Pontificis.

Añā. Constitutus in monte
sancto Domini prædicavit præ-

ceptum ejus, & gloriam ejus.

Añā. Voce mea ad Dominum
clamavi, & exaudivit me de monte
sancto suo.

¶ Amavit eum Dominus,
& ornavit eum.

¶ Stolam gloriæ induit eum.

Lectioes primi Nocturni de libro Sapientiæ, cap. 4. Justus si morte, de Communi primo loco.

¶. i. Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecuniæ thesauris. * Ideo stabilita sunt bona illius in Domino.

¶. Qui potuit transgredi, & non est transgressus, facere mala, & non fecit. Ideo stabilita sunt.

¶. ii. Fructum deduxit Dominus per vias rectas: & ostendit illi regnum Dei: & dedit illi scientiam sanctorum. * Et complevit labores illius.

¶. Magnificavit eum in conspectu gentium, & dedit illi coronam gloriæ. Et complevit.

¶. iii. Fructus germinavit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum.

¶. Plantatus in domo Domini, in atris domus Dei nostri

tri. Et florebit. Gloria Patri. Et florebit.

IN II. NOCTURNO.

Añā. Mirificavit Dominus servum suum Fructum, & exaudivit eum clamantem ad se.

Psalm. Cum invocarem.

Añā. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria, & honore coronasti servum tuum constituens eum super opera manuum tuarum.

Psalm. Dominè Dominus noster, &c.

Añā. Dedit mihi pennas columbæ, elongavi fugiens, & mansi in solitudine.

Psalm. Exaudi, Deus, orationem meam, & ne despexeris, &c. ut in Psalterio Feria 7. ad Matutinum.

¶. Os justi meditabitur sapientiam.

¶. Et lingua ejus loquetur judicium.

LECTIO IV.

Ex manuscriptis Ecclesiæ Segoviensis.

Fruetus civis Segoviensis, mundi fugiens illecebras, peccata, quibus implicata erat Hispania, perhorrescens, amplissimo patrimonio pauperibus distributo, in vastam eremum territorii septem publicis fecerit. Ubi à sæculi

curis abstractus angelicam vitam duxit, duobusque fratribus Valentino, & Engatia comitibus adhibitis, monasticam vitam mirificè excoluit. Vix dici potest, quæ & quanta sit loci asperitas, solum enim accipitribus pervia, juniperis referta, Oasim magnam, vel Lybiæ solitudines redolet. Ibi vigiliis, jejuniis, & orationibus intentus, pro suis, & totius populi peccatis assidue Dominum deprecabatur. Corporeque longa inedia, cilicio, & carneum in servitute spiritus redacto, in maximam coelestium pervenit contemplationem.

¶. Cum viderem iniquitatem, & contradictionem in civitate, elongavi fugiens, & mansi in solitudine: * Ut salvum me faceres à pusillanimitate spiritu, & tempestate.

¶. Dedisti mihi Domine donum in solitudine, & tabernaculum meum in terra salsuginis. Ut salvum me faceres.

LECTIO V.

Quibus, & aliis præclaris virtutibus actus, Deo dilectus, hominibus clarus, Saracenis fidei inimicis infensus esse cœpit, quos ille, zelo fidei accensus, à nefaria

Mahometi secta opere, & sermone avertere conabatur. At illi, universa jam australi Hispania vastata reliquas civitates, templa, ipsam religionem populabundi immenso eum occidendi flagrantis desiderio, ad pauperem ejus cellulam accesserunt. Ille autem divina fultus virtute, martyrii cupidissimus, illis obviam factus (Deo sic volente) non solum ictus impiorum evasit, sed rupis interruptione (quæ adhuc integra perseverat) elusit: jureque cum Propheta occinuit: Non timebo millia populi circumdantis me, quia Dominus susceptor meus.

ꝛ. Omnes gentes circuei-
runt me: * Et in nomine Do-
mini, quia ultus sum in eos.

ꝥ. Circumdederunt me sicut
apes in spinis. Et in nomine.

LECTIO VI.

Multis ergo pro Christo exactis laboribus, tandem plenus dierum provectæque ætatis, annum agens septuagesimum tertium, octavo Kalendas Novembris, anno salutis septingentesimo decimo quinto obdormivit in Domino. Cujus mors, quam plurimis est nobilitata miraculis. Multi enim à variis languoribus de-

tenti, ejus intercessione pristinam salutem adepti sunt. Inter quæ illud est mirabile, quod mulier, quæ devotionis ergà monachis Monasterii (quod ex cellula sancti viri munificentia regia erectum est) inserviebat, ob zelotypiam viri ex altissimo loco præcepta data, incolumis, & illasa evaserit, magnificans Deum, qui gloriosus est in sanctis suis. Unde factum est, ut recepta à Mauris inclitya civitas Segoviensis, & post multa temporum curricula, quasi jure postliminii in Cathedralem restituta sub Callisto Secundo, anno Domini millesimo centesimo vigesimo tertio eum titularem sibi asseriverit, de tantoque Patrono gloriaretur. Cujus auspiciis ingenita à Domino quotidie percipit beneficia, quem decet gloria, & imperium in sæcula sæculorum. Amen.

ꝛ. Consolabitur Dominus servum suum, & ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem ejus, quasi ortum Domini. * Gaudium, & lætitia invenietur in ea, gratiarum actio, & vox laudis.

ꝥ. Lætabitur deserta, & in-
via: & exultabit solitudo, &
florebit, quasi lilium. Gau-
dium,

dium, & lætitia. Gloria Patri.
Gaudium, & lætitia.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Domine, iste Sanctus habitabit in tabernaculo tuo, & requiescet in monte sancto tuo.

Psalm. Domine, quis habitabit.

Ant. Desiderium cordis ejus tribuisti ei; posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalm. Domine in virtute tua.

Ant. Innocens manibus, & mundo corde ascendet in montem Domini: stabit in loco sancto ejus.

Psalm. Domini est terra.

ꝥ. Lex Dei ejus in corde ipsius.

ꝛ. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. Cap. 19.

LECTIO VII.

In illo tempore: Dixit Simon Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te; quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Declamation. in Evangel.
hujus verbis.

Arbitor verba lectionis hujus ea esse, de quibus

ad immortalem sponsum à finibus terræ clamat Ecclesia: Propter verba laborum tuorum ego custodivi vias duras. Hæc, nempe, sunt verba, quæ contemptum mundi in universo mundo, & voluntariam persuasere hominibus paupertatem. Hæc sunt, quæ Monachis claustra replent, deserta Anachoretis. Hæc, inquam, sunt verba quæ Ægyptum spoliant, & optima quæque ejus vasa diripiunt. Hic sermo vivus, & efficax, convertens animas felici emulatione sanctitatis, & veritatis promissione fidei.

ꝛ. Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui.

ꝥ. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. Intra in gaudium.

LECTIO VIII.

NAM & mundus transit, & concupiscentia ejus: & relinquere hæc magis expedit, quam relinquere. Ecce, inquit, nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Nimirum, quia exultavit ut gigas ad currentem viam: nec currentem sequi poterat oneratus. Sed neque

quo inutillis commutatio pro eo, qui super omnia est, omnia reliquit. Nam & simul cum eo donantur omnia; & ubi apprehenderit eum, erit unus ipse omnia in omnibus, qui pro ipso omnia reliquerunt. Omnia sanè dixerim, non tantum possessiones, sed & cupiditates, & eas maximè. Plus enim concupiscentia mundi, quam substantia nocet.

¶ Vos, qui reliquistis omnia, & secuti estis me: * Centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis.

¶ Cum sederit filius hominis in sede majestatis suæ, omnis qui reliquerit patrem, aut matrem, aut agros propter eum, Centuplum. Gloria Patri. Centuplum.

Nona lectio Vgiliae, sed si transferatur ponitur sequens.

LECTIO IX.

AGE ergò, qui relinquere universa disponis, te quoque inter relinquenda narrare memento; imò verò maximè, & principalitèr abnega te ipsum, si deliberas sequi eum, qui exinanivit propter te semetipsum. Pone gravissimam sarcinam, pone asiuarium molam, terrenam molem. Pone illa quinque: non hominum

planè juga, sed boum, quæ tibi insipientèr emisti, alioquin sequi sponsum, & venire ad nuptias spirituales, quinaria hac pressus, & oppressus corporis sensualitate, non poteris: sed etsi novissimè veneris, & pulsaveris minimè profectò aperietur tibi.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Añã. Dicite Fructo, quoniam benè fructum adinventionum suarum comedit.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Añã. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eum in portis opera ejus.

Añã. In terra deserta, & in via apparuit mihi Dominus, ut viderem virtutem suam, & gloriam suam.

Añã. Pinguessent speciosa deserti, & humiles corde benedicent Domino.

Añã. Beneplacitum fuit Domino in servo suo Fructo, & exaltavit mansuetum in salutem.

Capitulum Eccles. 45.

Dilectus Deo, & hominibus cujus memoria in benedictione est: similem illum fecit in gloria sanctorum, & magnificavit eum in timore in-

ini-

mimicorum, & in verbis suis monstra placavit.

Hymnus.

QUAM plenus annis, proximus Vitæ fugacis ultimo, Solvi catenis corporis, Et esse cum Christo cupit.

Maturus ævo præceces

Offerre fructus appetit,

Deoque grates reddere,

Ut terra cultori suo.

O Fructe, flos, & arboris

Propago fecundissima!

Cujus sub umbra Civitas

Segoviensis recubat.

Tuis obumbra civibus,

Ut absit æstus criminis,

Illisque ut afflet impetra

Cœlestis aura Pnœumatis.

Gloria tibi Domine,

Fecundæ fructus Virginis,

Qui ligni vitæ fructibus

Beatum Fructum reficis.

Amen.

¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas.

¶ Et ostendit illi regnum Dei.

AD BENEDICTUS. Añã.

O Beate Fructe dulcis Patrone, advocate fidelis! Tu gloria Ecclesie, lætitia Civitatis, honorificentia populi nostri: vere fructus terræ, quam visitavit oriens ex alto.

Oratio, ut supra, comm. Vgiliae Ss. Apost.

AD TERTIAM.

Añã. Date ei de fructu.

Capit. Dilectus Deo, & hominibus, ut supra.

¶ *breve.* Amavit eum Dominus, de Communi.

AD SEXTAM.

Añã. In terra deserta.

Capitulum Eccles. 45.

IN fide, & lenitate ipsius sanctum fecit illum Dominus, & ostendit illi gloriam suam, & dedit illi coram præcepta, & legem vitæ, & disciplina.

¶ *breve.* Os justii, de Communi.

AD NONAM.

Añã. Beneplacitum fuit.

Capitulum Sap. 10.

Custodivit eum Dominus ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum, & certamen fortè dedit ei, ut vince-ret, & sciret, quoniam omni potentior est sapientia.

¶ *breve.* Lex Dei ejus, de Communi.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis.

¶ Justum deduxit per vias, de Communi.

AD MAGNIFICAT. Añã.

Hodie Fructus, sarcina carnis deposita cœlum lætus ascendit.

dit. Hodie fortis athleta, victo mundo, comitantibus Angelis coronatur. Hodie fidelis servus talenta sibi credita duplicata reportans in gloriam Domini sui gaudens introducitur. Alleluia.

Missa propria, & in ea commem. Vigilie.

DIE XXXI. OCTOBRIS.
Pro Archiepiscopatu Mexici.

*In Festo unius Martyris
Cæsaraugust.*

*Cujus Reliquia asservatur in
Metropolitana Ecclesia.*

*Quæ non est ex innumerabilibus
Martyribus.*

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris.*

*Oratio: Præsta quæsumus,
primo loco.*

*Lectioes primi Nocturni de
Scriptura occurrente.*

*In secundo Nocturn. Triumphalis.
In tertio Nocturn. Homilia Nihil est opertum.*

*Nona lectio & commemoratio
Vigilie in Laud. & Missa,
quæ est: Lætabitur, cum ultimum
Evang. Vigilie, & dicitur
Credo, intra Cathedral.*

*Si occurrerit in Dominica
fit de ea nona lectio, & commemorat.
in Laud. & Mis. Cred. & ultim.
Evang. Dom.*

FESTA NOVEMBRIS.

DIE III. NOVEMBRIS.

*In Festo Ss. Innumerabilium
Martyrum Cæsaraugust.*

Duplex.

*Omnia ut in Communi plurimorum
Martyrum præter ea, quæ hic
habentur propria.*

ORATIO.

Respice, quæsumus Domine, familiam tuam: & præsta, ut Sanctorum innumerabilium Martyrum intercessionibus munita, ab omni sit culpa defensa. Per Dominum.

*Lectioes primi Nocturni
Fratres debitores, de eodem
Communi.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

V Numerabiles Martyres Cæsaraugustani, eo tempore passi sunt, quo impius Dacianus à Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus in Hispaniam missus est, ut Christianum nomen deleret. Qui Cæsaraugustam Urbem ingrediens, tyrannicum edictum promulgari jubet, ne quis Jesum coleret. Qui verò contra jussa faceret, gravi supplicio plecteretur.

ꝛ. Sancti tui.

Lec-

LECTIO V.

CUM nec minis, nec supplicis mentes Christianorum à veri Dei cultu avertere posset Dacianus: jubet Christianos omnes ab urbe expelli, ut eos ex occultis locis subito prosilientes armatorum cunei trucidarent. Facto præconio, sacer, omnibus Christianorum conventus ovanter exilium amplectitur, longè secum melius putans, si inferarum recessibus, quàm inter idola vana, cum impiis hominibus habitaret. Progrediente denique utriusque sexus innumera turba, ab iniquis satellitibus trucidata est. Verum nondum sanguine Christianorum exaturatus Præses, jubet jacentium corpora in unum congeri.

ꝛ. Verbera carnificum.

LECTIO VI.

ET ut tamquam criminosi puniri viderentur, omnes diversorum scelerum reos, qui in carcerum ergastulis tenebantur, interfici jussit, & illorum corpora Christianorum corporibus congesta aggregari, & omnia simul ignibus cremari. Sed divino nutu sic separata sunt, ut Martyrum cineres, velut frumenti candida

massa, in portunculac conglobati fuerint: aliis vento spargendis remanentibus. Visunturque hodie Martyrum candidi globi nitorem sanguineum sacrarum victimarum apertè demonstrantes.

ꝛ. Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel. Hæc mando vobis, ut in festo Ss. Apost. Simonis, & Judæ; die xxviii. Octobris.

Missa: Intret, de Communi plurimorum Martyrum, cum Evangelio de Officio.

DIE IX NOVEMBRIS.

In Festo Dicationis Basilicæ Salvatoris.

Omnia ut in Breviario, & in tertia Lectioe secundi Nocturni addentur sequentia verba.

Eandem Ecclesiam incendit diis, vastationibus terræ insuper motibus disjectam, eversamque, ac sædula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus, Ordinis Prædicatorum, die vigesima octava Aprilis anni millesimi septingentesimi vigesimi sexti ritu solemniter consecravit, ejusque celebra-

115